

Dětinové

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

Když ozvalo se školní hlášení,
ať vrátíme hračky, že už nejsme malí.
Tak žáci běželi jak splašení,
aby je odevzdali, odevzdali.

My schválně se však tenkrát loudali,
s rukama v kapsách, co noha nohu mine.
A cestou hračky poschovávali,
my je nevrátili, my ne.

A tak vousy máme, vrásky máme,
dosti sešle vypadáme,
zblízka je ale viděti,
že jsme prostě tajné děti.

Že jsme dětinové, dětinové,
což jsou vlastně děti nové,
nové děti, děti nové,
nazývají se dětinové.

Školní hlášení: starší žáci
okamžitě a hromadně
odevzdají hračky
na hromadu u kotelny.
Profesor Křen vrátí omalovánky,
víme o nich.

Až uslyšíte školní hlášení,
ať vrátíte hračky, že už nejste malí.
A žáci poběží jak splašení,
aby je odevzdali, odevzdali.

Tak vy se prosím schválně loudali,
s rukama v kapsách, co noha nohu mine.
A cestou hračky poschovávejte,
vy je nevracejte, vy ne.

A tak vousy máme, vrásky máme,
dosti sešle vypadáme,
zblízka je ale viděti,
že jsme prostě tajné děti.

Že jsme dětinové, dětinové,
což jsou vlastně děti nové,
nové děti, děti nové,
nazývají se dětinové.

Křene, ty omalovánky,
tak ty je nevrátíš?
No počkej!

Že jsme dětinové, dětinové,
což jsou vlastně děti nové,
nové děti, děti nové,
nazývají se dětinové.